

A szöveget olvasva ilyen kérdések merültek fel bennem:

- Kinek jó a parancsok megtartása?
- Mi van azzal, aki nem teljesíti a parancsokat?
- Csak azért kell teljesíteni a parancsokat, mert Jézus mondja?
- Ez a fixa ideája Jézusnak, hogy teljesítsék a parancsait? Ő egy kényúr?

Válaszkísérlet: Hát persze, hogy nem.

A jó szülő is ad szabályokat gyerekének, ismeri őt, és jobban tudja, mi a jó neki. A jó szabály (parancs) annak jó, aki kapja és megtartja. Belátni a szülő bölcsességét, és nem félelemből cselekedni, hanem szeretetből, jó mindkét félnek; a gyereknek is a szülőnek is.

„Jézus szeretetből fakadó engedelmisségre hívja a tanítványait. A tanítás megtartása és a szeretet elválaszthatatlanok egymástól – egyszerre okai és következményei is egymásnak.”

A tanítványnak így jó az élete, és Jézus is ennek örül, mert szereti a tanítványt.

„Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem.” Ebben a mondatban az „ismeri” szót emelném ki; rendszeres, naponkénti ismerkedéssel lehet mélyrehatóan, megismerni, a parancsot, úgy, hogy az sajátommá váljon, hogy belőlem szóljon.

Te hogy állsz a parancsok ismeretével? Fontos neked, és törekszel a megtartásukra?

Jézus nem hagy magunkra parancsai teljesítésével. Ha nehézségeink, kétségeink lennének, küldi a Szentlelket. Nem a saját erőnkéből; a Szentlélek által, de a saját erőfeszítéseink révén tudunk a parancs szerint tenni, élni.

Add, Jézusom, nekem a Szentlelket segítségül, és magam is igyekezni fogok, hogy örömöd teljen bennem.

Aczél Márti, Halásztelek